

OBSAH.

Úvodem

1—3

Kniha I.

APOŠTOL A ZAKLADATEL

(1696—1762).

Hlava I. Dětství a věk jinošský (1696—1713). Rodina Liguori.

— Don Josef. — Dona Anna Cavalieri. — Narození Alfonsovo. — Předpověď sv. Františka. — Křestanská matka. — P. Tomáš Pagano. — V kongregaci šlechticů. — Ranná svatost. — „Vše mám od své matky.“ — Student. — Šestnáctiletý doktor. 7—13

Hlava II. Právníkem (1713—1723). Alfons praktikantem. —

Četní klienti. — Nebezpečí soudů. — Kongregace doktorů. — Hospic nezhojitelných. — Výroční exercicie. — Obrácení mladého mohamedána. — Don Josef pomýšlí na zasnoubení synovo. — Dona Tereza Karmelitkou. — Ochablost. — Duchovní cvičení a obrácení. — Anděl nejsvětější Svátosti. — Tři přátelé. — Nový návrh na zasnoubení. — Ztracený proces. — Osvícení shůry. 14—22

Hlava III. Do služeb Božích (1723—1726). Myšlenky na sa-

motu. — Zoufalost otcova a rozpaky synovy. — Návštěva u nezhojitelných. — Světlo shůry. — Alfons zavěšuje svou dýku na oltář Panny Marie. — Umiňuje si státi se knězem a vstoupiti k Oratoriánům. — Pokušitelé a zastánci. — Monsignore Cavalieri. — Don Josef představuje syna arcibiskupu neapolskému. — Studie bohosloví. — Život pokorný a chudý. — Tonsura a nižší svěcení. — Členem Společnosti šíření víry. — Podjáhenství, jáhenství a první kázání. — Smrt monsignora Cavalieriho. — Smrtelná nemoc. — Svěcení na kněze. 23—30

Hlava IV. Svatý oheň (1727—1729). Život činný a rozjímavý. —

Duševní utrpení. — Alfons na kazatelně a ve zpovědnici. — Dva kající: Barbarese a Nardone. — Lidové konference. — Kaple. — Jdeme k lidu! — Matouš Ripa a kolej „Čiňanů“. — Posvátné úkony Alfonsovy. — Umrťování. — Misie v kostele Ducha sv. — Obrácení dona Josefa. — Pobyť u P. Marie v Horách. — Venkované a pastýři. — Návrat do Neapole. 31—39

Hlava V. Monsignore Falcoja. — Redemptoristky (1729—1730).

Tomáš Falcoja. — Touha po mučnicktví. — 25 let v Římě. — Vidění o novém řádu. — Klášter ve Scale. — Sestra M. Celeste. — Zjevení a zázraky. — Útrapy. — Důvěrné přátelství Alfonsovo s Falcojou. — Biskupem v Castella-

mare. — Alfons ve Scale. — Jeho opatrnost. — Poznává působení Boží. — Přijetí nových pravidel. — Duševní bolesti a těžká nemoc. — Vypracování stanov. — Alfons a Redemptoristky. 40—46

Hlava VI. Hlas s nebe (1731—1732). Nové zjevení, dané M. Celestě. — Skutečnost zjevení. — Rozmluva s Falcojou o nové kongregaci. — Mínění P. Pagana. — Mazzini a Mandarini. — Misie. — Pout' do Foggie. — Zjevení. — Na horu Gargano. — Neapol a nová kongregace. — Nespokojenost v Propagandě. — Dominikán Fiorillo. — Odpor Matouše Ripy. — Alfons se dává pod vedení Falcojovo. — Kříž ve sv. Hostii. — Kázání v Neapoli. — Veliké pokusení. — Odchod. 47—56

Hlava VII. Počátky nové kongregace (1732—1733). Scala. — Sedm druhů. — Útrapy S. Celesty. — Nové zjevení ve sv. Hostii. — 9. listopad 1732. — Kající život ve Scale. — Kardinál Pignatelli. — Roztrpčení v Propagandě. — Nové neshody. — Odchod některých druhů. — Vyloučení S. Celesty. — Sportelli a Sarnelli. — Mandarini nadarmo prosí. 57—70

Hlava VIII. Villa dei Schiavi (1733—1734). Dům Anastasiův. — Jeskyně ve Scale. — Misie po vesnicích. — Rossi a jeho povolání. — Duchovní cvičení pro lid. — Dobrovolní dělníci. — Anna Perella. — Hojná žeň a málo dělníků. — Mandarini a Tosquez touží po spojení. — Alfons se zdráhá. — Fiorillo a schválení královo. — Markrabě Montallegre. — Karel III. — Bernard Tanucci. 71—80

Hlava IX. Ciorani (1734—1740). Rodina Sarnelliho. — Misie v Ciorani. — Don Ondřej a založení domu. — „Hle, světec!“ — Stálá misie. — Stavba domu. — Duchovní cvičení šlechticům a kněžím. — Misie v diecési salernské. — Matka zavražděného. — Povolání P. Villaniho. — Sarnelli v Neapoli. — Potlačení prostitute. — Jidáš. — Pomluvy. — Odchod z Villy dei Schiavi. — Tresty Boží. — Pořad misí. — Odchod ze Scaly. — Noví poustevníci. — Apoštolské práce. — Zázračný déšť. — Slib setrvání. — Praporečník. 81—94

Hlava X. Veliká misie (1741—1742). Snahy o rozšíření rozjímavé modlitby. — Kardinál Spinelli a lidové misie. — Alfons ředitelem těchto misí. — Don Pavel Cafaro. — Misie v okolí Vesuvu. — Přednášky kněžím. — Nemoc Falcojova. — Jeho poslední slova a smrt. — Generální kapitola. — Alfons generálním představeným. — P. Cafaro jeho duchovním vůdcem. 95—103

Hlava XI. Nocera de Pagani (1743—1745). Dějinné památky. — Návrh na založení nového kláštera. — Odpor. — Sv.

Michal. Nadšení obyvatelstva. — Nejsvětější Panna a hříšník. — Noviciát v Ciorani. — Kniha „Návštěvy vel. Svátosti“. — Don Josef v klášteře. — Smrt ctih. Jana Sarnelliho. — Nové boje. — Odvolání ke králi. — Cantaldi odvolává své darování. — Soud v Neapoli. — Soud na dvoře papežském. — Rozsudek. 104—116

Hlava XII. Iliceto a Caposele (1745—1747). Misie v Apulii. — „Matka útěchy.“ — Misie a klášter v Ilicetu. — Poustevníci. — Vít Curtius umírá. — Misie v Troji a Foggii. — Ekstase na kazatelně. — Bída v noviciátě ilicetském. — Misie v Caposele. — Nový dům. — Proroctví sv. Josefa z Kříže. — „Zlořečení zemřelých.“ Alfons vrací se do Ciorani. 117—128

Hlava XIII. Vlášta a kongregace (1747—1748). Kongregace bez schválení. — Alfons v Neapoli. — Jan Olivieri. — Audience u krále. — Velkoalmužník Galiano. — Alfons unikl arcibiskupství. — Schválení zamítnuto. — Pokušení. — Generální kapitola r. 1747. — Nová žádost o schválení. — Nové zamítnutí. — Žádost k papeži. — Misie mezi vojíny. — „Poznámky k Busenbaumovi.“ 129—139

Hlava XIV. Pravidla a stanovy (1748). Zkoumání pravidel. — Zvláštní účel kongregace: následovati Božského Spasitele. — Dvanáctero ctností. — Tři božské ctnosti. — Rady evangelické. — Ve šlépějích Vykupitele. — Řízení kongregace. — Chvalné dobrozdání. — Villani poslán do Říma. 140—145

Hlava XV. Schválení družiny v Římě (1749). Cesta do Říma. — Tři pomocníci: Muscari, San Severino, kardinál Orsini. — Úprava pravidel. — Příznivé dobrozdání. — Potvrzení papežovo. — Papežská listina. — Alfons doživotně generálním představeným. — Četná povolání. — Příchod Muscariho. — Fr. Gerard Majella. — Dominik Blasucci. — Generální kapitola r. 1749. — Schválení Redemptoristek. 146—157

Hlava XVI. „Chvály mariánské“ (1750). Stav církve 1750. — Jansenius, Saint Cyran, Arnauld, Voltaire. — Dějepisec Muratori. — „Spořádaná zbožnost.“ — „Chvály mariánské.“ — „Salve Regina.“ — Všechny milosti prostřednictvím P. Marie. — Kněz Rolli. — Neobyčejný úspěch díla. 158—165

Hlava XVII. Práce a boje (1750—1752). Misie a duchovní cvičení. — Felicie Colenda. — Misie v Sarnu a Melfi. — Smrt P. Sportelliho. — Misie v nemoci. — Četné žádosti o přijetí. — Pokyny o povolání. — Soustavné zařízení studií. — Věda a svatost. — Muscari profesorem. — Těžké poblouzení. — Odchod studentů. — Jejich lítost. — P. de Meo nástupcem Muscariho. 166—175

Hlava XVIII. Vládní výnos (1752). Vybájené poklady. — Alfons v Neapoli. — Žádost o státní schválení. — Vyšetřo-

vání o majetku kongregace. — Hrozí zkáza. — Vládní výnos. — Král ustupuje. — Žítí jako světec neb odejítí z kláštera. — Příklady světcovy. — Vyloučení z kongregace. — Dominik Blasucci. — Ondřej Zabatta. — Pavel Cafaro. 176—187

Hlava XIX. Sporná otázka probabilismu (1754—1755). Thyrsus Gonzalez. — Alfons, učenec v mravovědě. — Jeho nepokoj v otázkách probabilismu. — Poznámky k Busenbaumovi. — „Křesťanská mravověda“. — Zlatá střední stezka. — Přehled různých mínění. — O zpovědi a častém sv. přijímání. 188—194

Hlava XX. Rozšíření kongregace (1755—1756). Monsignore Borghia. — Nutnost mítí klášter mimo království neapolské. — San Angelo a Cupolo. — Arcibiskup i papež schvalují založení. — Alfons koná misii v Beneventu. — Smrt jeho matky. — Generální kapitola r. 1755. — Smrt sv. Gerarda. — Exercicie kléru neapolskému. — Křížové tažení proti špatným spisům. — Pojednání proti nevěrcům. — Těžká nemoc. — Nový pokus o vládní schválení. 195—205

Hlava XXI. Duchovní žeň (1756—1759). Rozkošnické Amalfi. — Příchod Alfonsův. — Předpovědi. — Bilokace. — Vytržení mysli. — Obrat při misii. — Vytrvalost obrácených. — Exercicie studentům neapolským. — Anekdota. — Výpravy do Kalabrie. — Misie pohanům. — Členové se nabízejí na misie asijské. — Misie v Salernu. — Smrt P. Rossiho. — Misie v Nole. — Blahoslavený Bianchi. 206—216

Hlava XXII. Nové choutky vlády (1759—1761). Alfons a Jesuité. — Nastolení krále Ferdinanda. — Vláda Tanucciho. — Pojednání „na indexu“. — Tanucci se rozmýšlí. — Neblahé proctví. — Bohatý průmyslník. — Biskup z Girgenti. — Výprava do Sicílie. — Strašná bouře. — Smrt P. Pentimalliho. — Příjezd do Girgenti. — První apoštolská práce na Sicílii. 217—223

Hlava XXIII. Spisy Alfonsovy (1758—1761). „Láska duší“. — Svatost a láska. — Způsob milovati Boha. — Abychom Boha milovali, třeba Boha znáti. — Bůh podle Jansenia. — Bůh podle Alfonsa. — Jesličky. — Kalvarie. — Oltář. — Božské Srdece Páně. — Poslední věci člověka. — Hlavní úkol rozjímavé modlitby. — „Velký prostředek modlitby.“ — „Selva.“ — Svatost knězova. — Úkol kněze. — Prostředky kněžské působnosti. — Zpovědník a pastýř duší. — „Pravá nevěsta Ježíše Krista.“ 224—233

Hlava XXIV. Rektor major (1756—1762). Otcovská péče Alfonsova o poddané. — Mírnost a pevnost. — Řízení bratří laiků. — Výchova studentů. — Posvátné vědy. — Zdraví

studentů. — Ctnosti, jimiž mají vynikati. — Alfons a missionáři. 234—246

Hlava XXV. Život skrytý v Bohu (1756—1762). Na vrcholu ho-ry. — Den světcův. — Poslušnost a zachovávání řeholní kázně. — Spojení s Bohem. — Vytržení myslí. — Láska k chudým a nešťastným. — Pokora a kajícnost. — Druhý sv. František. — Básník a hudebník. 247—260

Knih II.

BISKUPEM VE SV. AGATĚ

(1762—1787).

Hlava I. V Římě (1767). Sv. Agata gotská. — Alfons jme-
nován biskupem. — Cesta do Říma. — Pouť do Lorety. —
Kanonická zkouška. — Svěcení. — Návrat do Neapole. —
Rozloučení s Nocerou. — Cesta do Sv. Agaty. 263—272

Hlava II. Počátky pastorače (1762). Příchod do Sv. Agaty. —
Misie. — Duchovní cvičení kněžím. — Boj proti neřestem.
— Šlechtic a pohoršení. — Obrácení kanovníka. — Pokora
biskupova. — Láska k chudobě. — Biskupova domácnost. —
Denní řád. — Dopolední cvičení. — Audience. — Odpo-
lední cvičení. 273—282

Hlava III. První reformy (1763). Mravní stav diecése. — Plán
reformy. — Zástup kazatelů. — Alfons v Arienzu. — S.
Maria de Vico. — Neúprosná matka. — Misie v Airole. —
Důtka kazateli. — Horlivost misie. — Seminář ve Sv. Aga-
tě. — Zavedení pořádku. — Obnova budovy. — Profesori.
— Podmínky přijetí. — Pravidla. — Studie. — Svěcení
v katedrále. 283—290

Hlava IV. Pastýřské visitace (1763—1764). Biskup na cestách.
— Jak Alfons soudil o biskupské visitaci. — Odstranění
zlořádů. — Návštěva chudých a nemocných. — Smrtelná
nemoc. — Světec předpovídá veliký hlad. — Strádání po-
travin. — Hladovějící ve Sv. Agatě. — Rozdávání potřeb
v biskupském paláci. — Alfons prodává vůz a koně. —
Vnuknutí Boží. — Rozkazy biskupovy. — Nepolepšitelní. —
Vězení a vyhnanství. — Bdělost biskupova. — Moc svět-
ská. 291—304

Hlava V. Alfons a jeho duchovenstvo (1764). Čekatelé kněžství.
— Volba farářů. — Věda a ctnosti. — Místa kanovnícká. —
Odmítání uchazečů. — Mše svatá. — Přílišná rychlost při
mši sv. a při breviáři. — Návod, jak se má kázati. — Ne-
dostatek zpovědníků. — „Zpovědník venkovského lidu.“ —
P. Vinc. Patuzzi. — „Apologie msgra de Liguori.“ 305—317

Hlava VI. Alfons a jeho rodina řeholní (1764—1766). Generální vikář Villani. — Členové v pověsti svatosti zemřeli. — Generální kapitola. — Schválení stanov. — Ekstase světčova. — Okružní list o zachovávání pravidel. — Choroby světčovy. — Chce se vzdáti hodnosti biskupské. — Nepříznivá odpověď Klimenta XIII. — Alfons a řeholnice v diecési. — Založení kláštera Redemptoristek. — Jejich uvítání ve Sv. Agatě. — Světec odchází do Arienza. 318—329

Hlava VII. Obhájce církve a papežství (1767). Záplava špatných knih v Neapoli. — Alfons udává knihkupce Graviera. — „Pravdivost víry.“ — Bludařství a knížata. — Spiknutí proti Tovaryšstvu Ježíšovu. — Dopis Alfonsův Klimentu XIII. — Kongregace Redemptoristů ohrožena. — Soudní pře s Maffeim a Sarnellim. — Alfons v Neapoli. — Žalobci ustupují. — Mikuláš z Hontheimu, řečený Febronius. — Jeho spisy proti moci papežské. — Odpověď světčova Febroniovi. — Alfons a koncil vatikánský. — „Poučení pro lid.“ — „Láska k Ježíši Kristu.“ 330—346

Hlava VIII. Druhý Job (1768—1772). Nemoc Alfonsova. — Kající skutky. — Kající novéna. — Zázračný déšť. — Ochromen, ale odevzdán do vůle Boží. — Duševní práce. — Zbožné skutky. — Mše svatá. — Procházky povozem. — Marné prosby do Říma. — Alfons a jeho misionáři na Sicilii v podezření. — Nová „Apologie“ Alfonsova. — Po bouři klid. 347—355

Hlava IX. Dobrý pastýř (1769—1774). Alfons a protestantismus. — Díla věroučná. — „Dějiny bludařství.“ — Alfons a věrouka. — „Nedělní kázání.“ — Překlad žalmů. — Bdělost pastýřská. — Péče o chudé, nemocné a vězně. — Pět zběhlých vojáků. — Vytržení myslí u oltáře. — Proctví a zázraky. 356—364

Hlava X. Urvputné boje (1770—1774). Obnovení procesu s Maffeim a Sarnellim. — Úzkost členů kongregace. — Předpověď světčova. — Pronásledování na Sicilii. — Soudní jednání. — Tanucci zasáhl. — Obavy a naděje Alfonsovy. — Založení kláštera v Scifelli. — Benevent vrácen sv. Stolicí. — Misionáři se vracejí na Sicilii. 365—374

Hlava XI. Zbaven biskupského břemene (1774—1775). Alfons a Kliment XIV. — Zrušení Tovaryšstva Ježíšova. — Kliment XIV. umírá. — Zázrak bilokace. — „Vítězství mučedníků.“ — Pius VI. vyhovuje prosbě Alfonsově. — Alfons loučí se s diecési a odchází. — Slepý uzdravený v Nole. — Shledání v Pagani. 375—384

Hlava XII. Poustevník a apoštol (1775—1778). Denní pořádek. — Apoštolská horlivost. — Dva vojíni. — Miláckové Alfonsovi. — Podivuhodné řízení Prozřetelnosti. — „O posledních věcech člověka.“ — Pokyny Alfonsovy panovníkům. — Kněz Nonnotte. — Dopis Voltaireovi. — Obrácení básníka Metastasia. — Alfons a jeho rodina. — Dopis Alfonsův synovcům. — Povolání neteře Tereziny. — Dvoje zázračné uzdravení. 385—398

Hlava XIII. Spor se Sarnellim (1776—1777). Soudní dvůr „Zlořádů“. — Tísňivé postavení. — Pád Tanucciho. — Vrácení soudních akt kanceláři královské. — Jak soudil Alfons o rozšíření kongregace. — Založení kláštera ve Frosinonu na území papežském. — P. František de Paula. — P. Blasucci visitátorem ve státě papežském. — Založení kláštera v Beneventu. — P. Blasucci opět povolán na Sicílii. 399—408

Hlava XIV. „Regolamento“ (1779—1780). Obrat k lepšímu. — Dekrét ze dne 21. srpna. — Zlost prokurátora. — Křížácká výprava proti Saracenům. — Dvojí náhlá smrt. — Poslední vydání „Mravovědy“. — Zázračný déšť. — Výbuch Vesúvu. — O schválení kongregace. — P. Majone a velkoalmužník. — Regolamento. — Nástin pravidel. — Alfons zrazen. — Slepá ulička. — Shromáždění v Pagani. — Páteří v Neapolsku a ve státě papežském. — Leggio. — Chování P. de Paula. — Podmínečné přijetí „regolamenta“. — Ospravedlnění páterů neapolských. 409—423

Hlava XV. Vyloučen z kongregace (1780—1781). Do sporu zasahuje papež. — Zákaz změny pravidel. — Alfons píše členům kongregace. — František de Paula usiluje o rozkol. — Vyšetřování posvátné kongregace. — Alfons vypravuje dva posly do Říma. — Svatý zakladatel vyloučen z kongregace. — Pokušení k zoufalství. — Hrdinná odevzdanost do vůle Boží. — Neupřímné chování P. de Paula. — Alfons utíká se k Piu VI. — Pamětný spis pro jednotu. — Soud papežův. 424—438

Hlava XVI. Ruka Páně (1782—1785). Podivuhodné podrobení se. — Úzkosti. — Někteří vystupují z kongregace. — Ztráta výsad. — Alfons a František de Paula. — Obrat. — Šťastné ukončení procesu. — Kapitola v Ciorani. — Villani koadjutorem. — Klášter sv. Juliána v Římě. — Přijetí Klimenta Marie Hofbauera. — Kapitola v Scifelli. — Pokusy o obnovu jednoty. 439—449

Hlava XVII. Duchovní očištec (1783—1785). Alfons neschopen k vnější činnosti. — Procházký nemožné. — Ani mše svatá, ani návštěvy velebné Svátosti. — Úplná odloučenost. — Umrtvenost těla i duše. — Pobožnost k Pánu Ježíši a

k Panně Marii. — Noc duchovní. — Vrtochy a obavy. — Hrozná pokušení. — Zjevení ďábla. — Poslušnost a modlitba. — Vytržení mysli. — Prorocství a zázraky. 450—461

Hlava XVIII. Poslední dny života (1787—1789). Dvojí úmrtí. — K Bohu blíží! — Smrtná nemoc. — Žalost lidu. — Matka Boží msgra Falcoji. — Vroucí touha po sv. přijímání. — Poslední pomazání. — Přijetí velebné Svátosti. — Alfons žehná svým. — Dvojí zázračné uzdravení. — Tichý a vleklý zápas smrtelný. — Matka Boží a její vroucí ctitel. — Poslední okamžiky. — Alfons v nebeské říši. — Pohřeb světcův. — Zázraky na jeho hrobě. 462—473

OSLAVA ALFONSOVA

(1787—1887).

Hlava I. Alfons prohlášen za blahoslaveného (1787—1816). Informační proces v Noceře a ve Sv. Agatě. — Úsudek Pia VI. — Kapitola r. 1793. — P. Blasucci rektorem majorem. — Sv. Kliment Maria ve Varšavě. — Zkoumání spisů Alfonsových. — „Nic v nich závadného.“ — Dekrét o hrdinnosti ctností. — Francouzi v Itálii. — Sv. Kliment a Passerat v Německu. — Vyhnání z Varšavy. — Cesty Švýcarskem. — Vídeň a Frýburk. — Po bouři. — Vyhlášení za blahoslaveného. 477—493

Hlava II. Alfons prohlášen za svatého (1816—1839). P. Mansion rektorem majorem. — Nové kláštery v Itálii. — Valsainte ve Švýcařích. — Bischenberk v Alsasku. — Uznání kongregace v Rakousku. — Smrt sv. Klimenta Marie Hofbauera. — P. Passerat jeho nástupcem. — Rozšíření kongregace. — Útoky na „Křesťanskou mravovědu“. — P. Bruno Lanteri. — Msgr de Mazenod a kardinál Goussset. — Schválení dvou zázraků k prohlášení za svatého. — Hyacint Amici, právní obhájce v procesu. — Revoluce 1830. — Vypovězení členů a nové rozšíření kongregace. — Alfons prohlášen za svatého. — Řehoř XVI. a sjednocení kongregace. 494—505

Hlava III. Alfons učitelem církevním (1839—1871). Žádosti, by byl prohlášen za učitele církevního. — Revoluce 1848. — Pius IX. a kongregace. — Dům generálního představeného v Římě. — Kapitola r. 1855. — „Matka ustavičné pomoci.“ — Alfons „učitelem církevním“. — Nová pronásledování a nový vzrůst kongregace. — Stoletá památka sv. Alfonsa. — „Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!“ 506—525